

[Justitsministeren.]

det ene og det andet. Det Brev svarede Statsministeren ikke paa — jeg svarer heller ikke paa den Slags Breve —, men Statsministeren sendte det til mig, for at det kunde blive indlemmet i hans Sags Akter.

Saa sagde det ærede Medlem til sidst, at jeg ogsaa burde gøre Rede for, hvorfor jeg havde ladet Politiet fare ud efter Prien, netop da de tre Ledere af Oppositionen var i Haag. Ærligt talt, jeg er slet ikke sikker paa, at jeg dengang vidste, at de tre Ledere af Oppositionen var i Haag, og jeg havde intet som helst at gøre med, at Aktionen mod Prien blev iværksat netop paa *det* Tidspunkt — det har jeg sagt i mit første Indlæg. Og endelig tror jeg ærligt talt, at enhver af de tre Ledere af Oppositionen, hvis han altsaa ikke tilfældigvis havde været i Haag — jeg ved for Resten ikke, om det ærede Medlem Hr. Starcke var med, og jeg ved ikke, om man aflægger Bekendelse der, men hvis han var kommet til mig i Stedet for, havde jeg aflagt den Bekendelse, som fremgaar af mine Akter —, saa vilde have sagt til mig: det var da et Held, at vi endelig kom af med Hr. Prien.

Alsing Andersen: Det fremgaar af den højtærede Justitsministers Bemærkninger, at det er Regeringens Hensigt med Hensyn til Asylretten at følge den Praksis, som vi kender ikke mindst fra Hitler-Aarene efter 1933, saaledes at Regeringen ogsaa i Fremtiden agter at give politiske Flygtninge et Fristed her i Landet paa en saadan Maade, at de ogsaa kan faa Arbejde og tjene til Livets Ophold, men at paa den anden Side Gæstfriheden maa ydes under den Forudsætning, at de paagældende opfører sig korrekt og navnlig ikke giver sig af med politisk Agitation.

Vi i det socialdemokratiske Parti er tilfredse med denne Erklæring fra den højtærede Justitsminister, og vi kan derfor sige Tak til den højtærede Justitsminister for den Erklæring, han her har afgivet. Jeg vil gerne gøre en supplerende Bemærkning i denne Forbindelse, idet der forleden Dag i et Dagblad stod en Meddelelse om, at Politiet havde fundet en tjekkisk Statsborger ude i Kastrup Lufthavn og var rede til omgaaende at sende ham tilbage med den næste Flyvemaskine til Tjekkioslovakiet. Det viste sig aabenbart at være en Fejltagelse; der var ifølge det, der senere kom frem i Pressen, Misforstaaelser i denne Sag. Og jeg gaar ud fra, at man kan forstaa den højtærede Justitsministers Udtalelser om disse Spørgsmaal paa den Maade, at man

ogsaa i denne Henseende vil følge den Praksis, som var gældende i Aarene efter 1933. Man kan nemlig ikke uden videre regne med, at Folk, der er politiske Flygtninge, kan have alle Papirerne i Orden, naar de ankommer til Landet. Hvad enten det nu bliver over Grænsen eller over Kysten eller gennem Luften, maa man regne med, at saadanne Folk kan komme paa falske Papirer eller helt uden Papirer. Og jeg tror, det vilde have Interesse, om den højtærede Justitsminister her kunde udtale sig om, at man naturligvis i denne Henseende vil følge den samme humane Fremgangsmaade, som blev fulgt her i Landet i Aarene, efter at Hitler var kommet til Magten i Tyskland.

Med Hensyn til Asylretten og Arbejdstilladelsen til Hr. Prien, som er til Diskussion her i Dag, vil jeg gerne sige, at det har undret mig i en eller anden Avis at se, at den Arbejdstilladelse, som Hr. Prien har faaet, udtrykkelig skulde være givet i sin Tid som en Arbejdstilladelse til at holde Foredrag om Sydslesvig, altsaa til at drive politisk Agitation her i Danmark. Jeg vil gerne bede den højtærede Justitsminister udtale sig noget nærmere om Begrundelsen, dersom det er rigtigt, for, at Justitsministeriet dengang har givet en Arbejdstilladelse med udtrykkelig Tilladelse til at drive politisk Agitation her i Landet. Det er i hvert Fald en Tilladelse, som er i direkte Strid med den Praksis, der hidtil har været gældende, og som andre politiske Flygtninge i høj Grad har Ret til at føle sig brøstholdne over. Alle vi, der har haft med politiske Flygtninge at gøre i Aarene efter 1939, har omhyggeligt indskærpet dem, i hvilke Flygtningekomiteer vi end havde Sæde, at de naturligvis her i Landet maatte optræde korrekt og først og fremmest ikke blande sig i den politiske Agitation. Det ærede Medlem Hr. Starcke var inde paa nogle Betragtninger i denne Forbindelse, og jeg maa erkende, at det naturligvis vel ikke skal forstaaes saa strengt, at de ikke har Lov til at bevare deres politiske Overbevisning, omgaaes deres Meningsfæller og eventuelt ogsaa være Medlemmer af et politisk Parti, som de maatte føle sig knyttet til. Men direkte politisk Arbejde her i Landet har politiske Flygtninge dog hidtil været ganske indforstaaet med, at de ikke burde deltage i. Her foreligger altsaa en ganske anden Praksis, som er indført af Justitsministeriet over for Hr. Prien. Det vilde interessere mig at høre, med hvilken Begrundelse man har kunnet gøre det, og om man virkelig har fundet en Begrundelse, der udelukker, at der kommer Konsekvenser af dette, hvis